

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

_____ 2023 р.

Київ

№ _____

Про затвердження Змін
до Положення про порядок подання
та розгляду заяв про попереднє
отримання дозволу
Антимонopolного комітету
України на концентрацію суб'єктів
господарювання

Відповідно до пункту 11 частини третьої статті 7 Закону України «Про Антимонopolний комітет України», абзацу тринадцятого підпункту 6 пункту 6 розділу I Закону України від 09 серпня 2023 року № 3295-ІХ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення законодавства про захист економічної конкуренції та діяльності Антимонopolного комітету України» та з метою приведення нормативно-правових актів Антимонopolного комітету України у відповідність із законодавством Антимонopolний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

1. Затвердити Зміни до Положення про порядок подання та розгляду заяв про попереднє отримання дозволу Антимонopolного комітету України на концентрацію суб'єктів господарювання, затвердженого розпорядженням Антимонopolного комітету України від 19 лютого 2002 року № 33-р, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 21 березня 2002 року за № 284/6572 (у редакції розпорядження Антимонopolного комітету України від 21 червня 2016 року № 14-рп), що додаються.

2. Юридичному департаменту (Максименко А.) забезпечити в установленому порядку подання цього розпорядження на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Це розпорядження набирає чинності одночасно з набранням чинності Законом України від 09 серпня 2023 року № 3295-ІХ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення законодавства про

захист економічної конкуренції та діяльності Антимонопольного комітету України», але не раніше дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цього розпорядження залишаю за собою.

Голова Комітету

Павло КИРИЛЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
Розпорядження
Антимонопольного комітету України
від _____ № _____

ЗМІНИ

до Положення про порядок подання та розгляду заяв про попереднє отримання дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію суб'єктів господарювання

1. Заголовок викласти в такій редакції: «Положення про порядок розгляду заяв та справ про концентрацію суб'єктів господарювання» (далі – Положення).

2. У розділі I:

1) у пункті 2 слова «, а також їх розгляду та одержання висновків з питань концентрації суб'єктів господарювання» замінити словами «та одержання попередніх висновків щодо концентрації суб'єктів господарювання, розгляд цих заяв та справ про концентрації суб'єктів господарювання»;

2) пункт 3 викласти в такій редакції:

«3. Терміни вживаються в цьому Положенні в таких значеннях:

адміністративна колегія Комітету - постійно діюча адміністративна колегія Комітету, тимчасова адміністративна колегія Комітету;

вертикальні відносини (між учасниками концентрації) – відносини між учасниками концентрації, один з яких діє на ринках товарів, виробництво та/або реалізація яких потребує використання товарів, що обертаються на ринках, на яких діє інший учасник концентрації;

горизонтальні відносини (між учасниками концентрації) – відносини між учасниками концентрації, які конкурують чи мають можливість конкурувати між собою на одному й тому самому товарному ринку;

державний уповноважений – державний уповноважений Комітету;

дозвіл – дозвіл органів Комітету на концентрацію;

задіяний ринок товару (товарний ринок) – ринок товару (товарний ринок), на якому відбувається або на який впливає або може вплинути концентрація суб'єктів господарювання, з визначеними товарними й географічними межами відповідно до Методики визначення монопольного (домінуючого) становища суб'єктів господарювання на ринку, затвердженої розпорядженням Антимонопольного комітету України від 05 березня 2002 року № 49-р, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 01 квітня 2002 року за

№ 317/6605;

заява – заява про надання дозволу на концентрацію або попередніх висновків;

заявники – органи державної влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю, орендар, одержувач фінансового лізингу, концесіонер, орендодавець, суб'єкти господарювання, фізичні та юридичні особи, які в межах своїх повноважень приймають рішення про концентрацію, здійснюють концентрацію, здійснюють управління об'єктом набуття контролю;

кінцевий бенефіціарний власник (контролер) – фізична особа, яка незалежно від формального володіння має можливість здійснювати вирішальний вплив на управління або господарську діяльність юридичної особи безпосередньо або через інших осіб. При цьому кінцевим бенефіціарним власником (контролером) не може бути особа, яка має формальне право на 25 чи більше відсотків статутного капіталу або право голосу в юридичній особі, але є агентом, номінальним утримувачем (номінальним власником) або є тільки посередником щодо такого права;

концесія – надання з метою задоволення громадських потреб уповноваженим органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування на підставі концесійного договору на платній та строковій основі юридичній або фізичній особі (суб'єкту підприємницької діяльності) права на створення (будівництво) та (або) управління (експлуатацію) об'єкта концесії (строкове платне володіння) за умови взяття суб'єктом підприємницької діяльності (концесіонером) на себе зобов'язань зі створення (будівництва) та (або) управління (експлуатації) об'єктом концесії, майнової відповідальності та можливого підприємницького ризику;

недружнє придбання – придбання, набуття в інший спосіб у власність, одержання в управління (користування) часток (акцій, паїв), що забезпечує досягнення або перевищення 25, 50 відсотків голосів у вищому органі управління суб'єкта господарювання в осіб, які не здійснюють контролю над ним, у разі відмови цього суб'єкта господарювання надати заявнику (уповноваженій ним особі) інформацію, необхідну для надання дозволу органів Комітету;

органи Комітету – Комітет, адміністративна колегія Комітету, державний уповноважений, адміністративні колегії територіального відділення Комітету;

показники учасників концентрації – вартість (сукупна вартість) активів та обсяг (сукупний обсяг) реалізації товарів;

попередні висновки – попередні висновки стосовно концентрації суб'єктів господарювання;

ринки товару, на яких відбувається концентрація, – це ринки, на яких має чи матиме місце оборот товарів, що виробляються та/або реалізуються: суб'єктами господарювання, які утворюються внаслідок злиття або приєднання учасників концентрації; суб'єктами господарювання, які спільно створюються учасниками концентрації; з використанням майна, над яким унаслідок концентрації набувається контроль; суб'єктами господарювання, частки (акції, паї) яких придбаваються;

ринки товару, на які впливає чи може впливати концентрація, – такими ринками вважаються: ринки товарів, виробництво та/або реалізація яких потребує використання товарів, що обертаються на ринках, на яких відбувається концентрація; ринки товарів, використання яких є потрібним для виробництва та/або реалізації товарів, що обертаються на ринках, на яких відбувається концентрація; ринки, на яких обертаються товари, що використовуються або споживаються разом із товарами, які обертаються на ринках, на яких відбувається концентрація;

ринок товару вищого рівня (висхідний ринок) – ринок товарів, виробництво (реалізація) яких є необхідними для виробництва (реалізації) товарів, що обертаються на ринку, на якому здійснюється концентрація;

ринок товару нижчого рівня (низхідний ринок) – ринок товарів, виробництво (реалізація) яких потребує використання товарів, що обертаються на ринку, на якому здійснюється концентрація;

фінансовий лізинг – це вид цивільно-правових відносин, що виникають із договору фінансового лізингу;

інші терміни вживаються у значеннях, наведених у Законі України «Про захист економічної конкуренції» (далі – Закон). Термін «об'єкт приватизації» вживається у значенні, наведеному в статті 4 Закону України «Про приватизацію державного і комунального майна».

3. У розділі II:

1) у пункті 1 слова «товарних ринків, зловживанню монопольним (домінуючим) становищем, обмеженню конкуренції» замінити словами «, суттєвого обмеження конкуренції на товарних ринках, зловживання монопольним (домінуючим) становищем, координації поведінки у вигляді антиконкурентних узгоджених дій»;

2) пункт 2 викласти в такій редакції:

«2. Концентрацією визнаються:

1) злиття або приєднання суб'єктів господарювання, які не були пов'язані відносинами контролю між собою;

2) набуття одним або декількома суб'єктами господарювання прямого або опосередкованого контролю над цілим або частинами одного або декількох інших суб'єктів господарювання чи іншими активами, зокрема, шляхом:

а) безпосереднього або опосередкованого придбання, набуття у власність в інший спосіб, одержання в управління, оренду, лізинг, концесію чи набуття в інший спосіб права користування активами у вигляді єдиного майнового комплексу або структурного підрозділу суб'єкта господарювання, у тому числі придбання активів суб'єкта господарювання, що ліквідується;

б) укладення правочинів щодо придбання прав, які дають змогу визначати умови господарської діяльності, давати обов'язкові до виконання розпорядження або виконувати функції органу управління суб'єкта господарювання та/або забезпечувати вирішальний вплив на формування органу управління, на результати голосувань чи прийняття рішень органами суб'єкта господарювання;

в) безпосереднього або опосередкованого придбання, набуття у власність в інший спосіб чи одержання в управління часток (акцій, паїв), що забезпечує можливість чинити вирішальний вплив, у тому числі досягнення чи перевищення 25 або 50 відсотків голосів у вищому органі управління відповідного суб'єкта господарювання;

г) призначення або обрання на посаду керівника, заступника керівника спостережної ради, правління, іншого наглядового чи виконавчого органу суб'єкта господарювання особи, яка вже обіймає одну чи декілька із зазначених посад в інших суб'єктах господарювання, або створення ситуації, за якої більше половини посад членів спостережної ради, правління, інших наглядових чи виконавчих органів двох чи більше суб'єктів господарювання обіймають одні й ті самі особи;

3) створення двома і більше суб'єктами господарювання суб'єкта господарювання, який самостійно здійснюватиме повнофункціональну господарську діяльність протягом тривалого періоду»;

3) у пункті 4:

3.1) перше речення підпункту 1 викласти в такій редакції:

«створення двома і більше суб'єктами господарювання суб'єкта господарювання, який самостійно не здійснюватиме повнофункціональну господарську діяльність протягом тривалого періоду»;

3.2) підпункт 2 викласти в такій редакції:

«2) придбання часток (акцій, паїв) суб'єкта господарювання особою, основним видом діяльності якої є проведення фінансових операцій чи операцій з цінними паперами, якщо таке придбання здійснюється з метою наступного перепродажу часток (акцій, паїв), за умови що зазначена особа не бере участі в голосуванні у вищому органі чи інших органах управління суб'єкта господарювання. У такому разі наступний перепродаж має бути здійснений суб'єктам господарювання, не пов'язаним відносинами контролю із цією особою, основним видом діяльності якої є проведення фінансових операцій чи

операцій із цінними паперами, протягом одного року з дня придбання часток (акцій, паїв)»;

3.3) доповнити підпунктом б такого змісту:

«б) набуття у власність банком активів у вигляді єдиного майнового комплексу, часток (акцій, паїв) суб'єкта господарювання в результаті звернення стягнення на предмет застави (іпотеки) чи іншого забезпечувального обтяження, або в результаті набуття у власність банком предмета застави (іпотеки) чи іншого забезпечувального обтяження в інший спосіб, у тому числі в межах процедур банкрутства або виконавчого провадження за умови, що банк та пов'язані з ним відносинами контролю суб'єкти господарювання не братимуть участі в голосуванні у вищому органі чи інших органах управління суб'єкта господарювання, частки (акції, паї) якого є предметом застави (іпотеки) чи іншого забезпечувального обтяження, та не використовуватимуть активи у вигляді єдиного майнового комплексу, який є предметом застави (іпотеки) чи іншого забезпечувального обтяження, для здійснення господарської діяльності протягом усього періоду володіння предметом застави (іпотеки) чи іншим забезпечувальним обтяженням».

4. У розділі III:

1) абзац п'ятий доповнити абзацом шостим такого змісту:

«суб'єкти господарювання, які набувають або мають намір набути контроль над об'єктами приватизації, та об'єкти приватизації або органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, які здійснюють управління суб'єктами господарювання, активи (майно), частки (акції, паї) яких є об'єктом приватизації у процесі приватизації об'єктів державної та комунальної власності».

У зв'язку з цим абзац шостий вважати абзацом сьомим;

2) в абзаці сьомому слова та цифри «підпунктах 1-4 цього пункту» замінити словами «абзацах другому – шостому цього розділу».

5. У розділі IV:

1) назву розділу викласти в такій редакції: **«IV. Визначення складу учасника концентрації – групи суб'єкта господарювання»;**

2) пункт 1 викласти в такій редакції:

«1. Групою суб'єктів господарювання є два або більше суб'єктів господарювання, пов'язаних між собою відносинами контролю, внаслідок чого такі суб'єкти господарювання розглядаються як єдиний суб'єкт господарювання для цілей оцінки концентрації та обчислення фінансових показників та часток на ринку.

Склад групи суб'єктів господарювання встановлюється виходячи з можливості, у тому числі підтвердженою практикою господарських операцій,

однієї чи декількох юридичних та/або фізичних осіб чинити вирішальний вплив на господарську діяльність іншої особи, зокрема прийняття рішень щодо:

1) встановлення загальних умов обороту товарів на ринку (ціни, асортименту товарів, обсягів попиту та пропозиції, обсягів реалізації товарів чи їх придбання, інших умов придбання або реалізації товарів);

2) визначення обсягів виробництва, ринків товарів, напрямів техніко-технологічного розвитку, інвестицій;

3) визначення джерел постачання, кола продавців, покупців або споживачів;

4) укладання угод, умов прийняття іншими суб'єктами господарювання додаткових зобов'язань;

5) можливості однієї особи не допускати прийняття іншою особою, що здійснює господарську діяльність, рішень, зазначених у підпунктах 1 – 4 цього пункту.

3) після пункту 1 доповнити новими пунктами 2 та 3 такого змісту:

«2. Вирішальний вплив (контроль) може здійснюватися одноосібно чи спільно та поширюватися на один або декілька суб'єктів господарювання (їх частину).

3. Склад групи суб'єктів господарювання розраховується:

1) при злитті або приєднанні суб'єктів господарювання, які не були пов'язані відносинами контролю між собою, – на дату прийняття сторонами відповідного рішення про створення, злиття, приєднання, виділ тощо (протокол установчих зборів, акт, тощо);

2) при створенні двома й більше суб'єктами господарювання суб'єкта господарювання, який самостійно здійснюватиме повнофункціональну господарську діяльність протягом тривалого періоду, – на дату прийняття сторонами відповідного рішення про створення тощо (протокол установчих зборів, акт тощо);

3) при набутті одним або декількома суб'єктами господарювання прямого або опосередкованого контролю над цілим або частинами одного або декількох інших суб'єктів господарювання чи іншими активами - на дату прийняття рішення (протокол установчих зборів, акт тощо), підписання попередніх договорів, інших документів, реалізація яких у сукупності забезпечить набуття контролю».

У зв'язку з цим пункти 2 – 5 вважати, відповідно, пунктами 4 – 7.

4) У пунктах 4 – 7 слова «вирішальний вплив» у всіх відмінках замінити словами «можливість чинити вирішальний вплив» у відповідному відмінку.

6. Розділі V викласти в такій редакції:

«V. Одержання дозволів і попередніх висновків»;

1. Концентрація може бути здійснена лише за умови попереднього одержання дозволу, якщо:

1) сукупні вартісні показники усіх учасників концентрації, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищують суму, еквівалентну 30 мільйонам євро, і при цьому вартісні показники в Україні не менш як у двох учасників концентрації, з урахуванням відносин контролю, перевищують суму, еквівалентну 4 мільйонам євро, у кожного; або

2) вартісні показники в Україні хоча б одного учасника концентрації, з урахуванням відносин контролю, перевищують суму, еквівалентну 8 мільйонам євро, і при цьому обсяг реалізації товарів хоча б одного іншого учасника концентрації, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 150 мільйонам євро.

2. Вартісними показниками учасника концентрації є більша з таких сум: сукупна вартість активів станом на останній день останнього фінансового року або сукупний обсяг реалізації товарів (робіт, послуг) суб'єкта господарювання за останній фінансовий рік.

3. Еквіваленти сум в євро в національній валюті України визначаються за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України, що діяв в останній день фінансового року.

4. Визначення показників учасників концентрації здійснюється відповідно до розділу VI цього Положення.

5. Дії, які не вважаються концентрацією, не потребують попереднього одержання дозволів.

6. Комітет чи адміністративна колегія Комітету надають попередні висновки щодо концентрації».

7. У розділі VI:

1) доповнити новими пунктами 1 – 3 такого змісту:

«1. При розрахунку вартісних показників учасників концентрації у випадках, якщо об'єкт набуття контролю (з урахуванням підконтрольних йому юридичних осіб) безпосередньо або опосередковано не має активів і при цьому не здійснював господарську діяльність на території України протягом останніх двох фінансових років та в поточному році, не враховуються вартісні показники суб'єктів господарювання та частин суб'єктів господарювання (незалежно від наявності у таких частин статусу юридичної особи), відносини контролю з якими припиняються внаслідок концентрації.

2. Для цілей розрахунку вартісних показників учасників концентрації сукупність правочинів, передбачених підпунктом 2 пункту 2 розділу II цього

Положення, вчинених протягом двох років між одними і тими самими суб'єктами господарювання, що впливають або можуть вплинути на умови обороту товарів на одному і тому самому ринку та суміжних з ним ринках, вважаються однією концентрацією суб'єктів господарювання на дату вчинення останнього правочину.

В такому випадку строк, у який вчиняється правочин, передбачений у пункті 1 цього розділу, розраховується з дати вчинення першого правочину, а вартісні показники учасників концентрації визначаються за останній фінансовий звітний рік, що передував року, у якому прийнято рішення (протокол установчих зборів, акт тощо), підписано попередній договір, інший документ, реалізація якого в сукупності забезпечить вчинення останнього правочину, у якому прийнято рішення, укладено проєкт угоди, договору або інших документів щодо здійснення останнього правочину.

При цьому такі правочини можуть бути вчинені як між тими самими особами, так і між особами в межах тих самих груп суб'єктів господарювання, незалежно від зміни їх складу.

3. При розрахунку вартісних показників учасників концентрації, які спільно контролюються декількома суб'єктами господарювання, дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) розподіляється порівну між суб'єктами господарювання, які здійснюють контроль незалежно від кількості часток (паїв, акцій) та/або голосів, якими володіють (управляють) такі суб'єкти господарювання».

У зв'язку з цим пункти 1 – 9 вважати, відповідно, пунктами 4 – 12;

2) пункт 4 викласти в такій редакції:

«4. При розрахунку обсягів реалізації товарів учасників концентрації використовується сума доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням суми податку на додану вартість, акцизного податку, інших податків та зборів, базою для оподаткування в яких є оборот, за останній фінансовий звітний рік, що передував року подання заяви»;

3) у пункті 5 друге та третє речення виключити;

4) у пункті 6 друге та третє речення виключити;

5) у пункті 10 після слів «сума доходів» додати слова «(включаючи вартість страхових премій)»;

6) після пункту 12 додати новий пункт 13 такого змісту:

«13. У випадку якщо концентрація не відбулась, вартісні показники учасників концентрації розраховуються по групі суб'єктів господарювання, визначеній відповідно до розділу IV цього Положення, за останній фінансовий звітний рік, що передував року подання заяви, а в разі якщо концентрація вже здійснена, – за останній фінансовий звітний рік, що передував року прийняття рішення (протокол установчих зборів, актів тощо), підписання попередніх

договорів, інших документів, реалізація яких у сукупності забезпечила набуття контролю».

8. У розділі VII:

1) пункти 1 та 2 викласти в такій редакції:

«1. При перевищенні показниками учасників концентрації значень, наведених у статті 24 Закону та пункті 1 розділу V цього Положення, учасники концентрації, органи державної влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю, орендар, одержувач фінансового лізингу, концесіонер, орендодавець, суб'єкти господарювання, фізичні та юридичні особи, які в межах своїх повноважень приймають рішення про концентрацію, здійснюють концентрацію, здійснюють управління об'єктом набуття контролю, повинні звернутися із заявою про надання дозволу.

2. За відсутності перевищення показниками учасників концентрації значень, наведених у статті 24 Закону та пункті 1 розділу V цього Положення, учасники концентрації, органи державної влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю, орендар, одержувач фінансового лізингу, концесіонер, орендодавець, суб'єкти господарювання, фізичні та юридичні особи, які в межах своїх повноважень приймають рішення про концентрацію, здійснюють концентрацію, здійснюють управління об'єктом набуття контролю, мають право ініціативно звернутися із заявою про надання дозволу»;

2) пункт 3 виключити.

У зв'язку з цим пункти 4 – 9 вважати, відповідно, пунктами 3 – 8;

3) пункт 3 викласти в такій редакції:

«3. Подання заяви здійснюється органами державної влади, органами місцевого самоврядування, органами адміністративно-господарського управління та контролю, орендарем, одержувачем фінансового лізингу, концесіонером, орендодавцем, суб'єктами господарювання, фізичними та юридичними особами, які в межах своїх повноважень приймають рішення про концентрацію, здійснюють концентрацію або які здійснюють управління об'єктом набуття контролю»;

4) пункт 5 викласти в такій редакції:

«5. Заявники подають до Комітету спільну заяву про надання дозволу на концентрацію»;

5) доповнити пункт 6 новим реченням такого змісту: «Така заява може бути подана одноосібно».

9. У розділі VIII:

1) в абзаці першому пункту 1 слово «висновки» замінити словами «попередні висновки»;

2) підпункт 4 пункту 1 викласти в такій редакції:

«4) яка призводить до створення суб'єкта господарювання, який за наслідками концентрації досягає монопольного (домінуючого) становища на ринку чи суттєвого обмеження конкуренції на ринку;»;

3) пункт 2 виключити.

У зв'язку із цим пункти 3 – 7 вважати, відповідно, пунктами 2 – 6;

4) пункт 4 викласти в такій редакції:

«4. Адміністративна колегія Комітету приймає рішення про надання дозволу та надає попередні висновки стосовно концентрації, за винятком питань, підвідомчих Комітету»;

5) пункти 5 та 6 виключити.

10. У розділі IX:

1) у пункті 2:

1.1) у підпункті 11 слова та цифри «у пунктах 1 – 4 пункту 1» замінити словами «в абзацах другому – шостому»;

1.2) у підпункті 12:

1.3) в абзаці сьомому слово «(цілісний)» виключити;

1.4) абзац восьмий виключити.

У зв'язку із цим абзаци дев'ятий та десятий вважати, відповідно, абзацами восьмим та дев'ятим;

2) пункт 3 виключити;

У зв'язку з цим пункти 4 – 11 вважати, відповідно, пунктами 3 – 10;

3) у пункті 3 слова «висновків» замінити словами «попередніх висновків»;

4) у пункті 6 слова «При розгляді заяви» доповнити знаком і словом «, справи»;

5) пункт 7 доповнити новим абзацом такого змісту:

«До заяви про надання дозволу на концентрацію обов'язково додається інформація про наявність або відсутність у складі учасників концентрації суб'єктів юридичних та/або фізичних осіб, пов'язаних відносинами контролю з учасниками концентрації відповідно до статті 1 Закону, до яких застосовуються спеціальні обмежувальні заходи, передбачені Законом України «Про санкції».

11. У пунктах 20 та 21 розділу X слова та цифри «у пунктах 1 – 4 пункту 1» замінити словами «в абзацах другому – шостому».

12. У розділі XI:

1) у назві розділу слово «висновків» замінити словами «попередніх висновків»;

2) у пункті 1 слово «висновків» замінити словами «попередніх висновків»;

3) пункт 1 доповнити розділ новим абзацом такого змісту:

«У разі необхідності уточнення інформації, доданої до заяви про надання попередніх висновків, державний уповноважений може запитати таку інформацію в заявників»;

4) абзац перший пункту 3 викласти в такій редакції:

«3. Орган Комітету надає попередні висновки, у яких зазначається про:»;

5) пункт 5 виключити.

У зв'язку з цим пункт 6 вважати пунктом 5;

6) після пункту 5 додати нові пункти 6 та 7 такого змісту:

«6. Заявник, який подає заяву про надання попередніх висновків та інформації, доданої до неї, несе відповідальність за повноту та достовірність інформації, що викладається в заяві та доданих до неї документах.

7. Висновки Комітету про відсутність необхідності одержання дозволу на концентрацію, прийняті на підставі неповної та недостовірної інформації, не можуть бути підставою для звільнення суб'єктів господарювання від відповідальності, передбаченої пунктом 12 статті 50 Закону».

13. У розділі XII:

1) у підпункті 2 пункту 1:

в абзаці другому слова «на території України» замінити словами «на території України, або»;

абзаци третій і четвертий замінити абзацом третім такого змісту:

«сукупна частка учасників концентрації на товарному ринку, на якому здійснюється концентрація, не перевищує 15 відсотків, і при цьому частки або сукупні частки учасників концентрації не перевищують 20 відсотків на ринках товарів вищого або нижчого рівня, ніж ринок, на якому здійснюється концентрація»;

2) у пункті 2:

підпункт 1 викласти в такій редакції:

«1) заява вважається прийнятою до розгляду після спливу 15 календарних днів з дня її надходження, якщо протягом цього часу державний уповноважений не повернув заявнику заяву із повідомленням про наявність підстав, визначених у пункті 3 розділу XII цього Положення, та якщо концентрація не заборонена відповідно до Закону України «Про санкції»;

підпункт 3 доповнити реченням такого змісту:

«У такому випадку повторна заява має бути подана в порядку, визначеному пунктом 1 розділу IX цього Положення»;

3) пункт 3 викласти в такій редакції:

«3. Залишення заяви без розгляду:

1) заява залишається без розгляду:

1.1) якщо протягом 15 календарних днів із дня її надходження державний уповноважений встановив, що заява та інші документи, що додаються до неї, не відповідають вимогам, встановленим цим Положенням, і це перешкоджає її розгляду;

1.2) в разі порушення заявниками тридцятиденного строку, визначеного частиною п'ятою статті 26 Закону, крім випадків подання повторної заяви, якщо первинна заява була подана з дотриманням тридцятиденного строку та залишена без розгляду на підставі підпункту 1.1 цього підпункту;

1.3) якщо концентрація заборонена відповідно до Закону України «Про санкції»;

1.4) у разі надходження від заявника клопотання про відкликання заяви;

2) про залишення заяви без розгляду державний уповноважений повідомляє учасників концентрації листом із зазначенням відповідних підстав;

3) повернення чи залишення заяви без розгляду не позбавляє заявника права звернутися до Комітету з повторною заявою, крім випадків, коли концентрація заборонена відповідно до Закону України «Про санкції» у період дії таких санкцій»;

4) у пункті 6:

4.1) у підпункті 1 після слів «для заборони концентрації» додати слова «та якщо концентрація не заборонена відповідно до Закону України «Про санкції»,»;

4.2) у підпункті 2 після слів «справи про концентрацію,» додати слова «за умови, що концентрація не заборонена відповідно до Закону України «Про санкції»,»;

5) у пункті 7:

5.1) підпункт 3 викласти в такій редакції:

«3) строк для подання заявником (заявниками) інформації на запит, відправлений відповідно до підпункту 1, 2 цього пункту, Комітету становить тридцять календарних днів з дня одержання запиту. Цей строк не більше одного разу може бути продовжено за письмовим клопотанням заявника»;

5.2) у підпункті 6 слова «на всьому ринку чи в значній його частині» замінити словом «ринку»;

5.3.) підпункт 10 викласти в такій редакції:

«10) строк розгляду справи про концентрацію не повинен перевищувати трьох місяців. Перебіг строку починається з дня подання заявником (заявниками) інформації в повному обсязі на відправлений відповідно до підпунктів 1, 2 цього

пункту запит, отримання висновку експерта (у разі потреби) та завершується прийняттям рішення у справі. У разі підтвердження наявності підстав для заборони концентрації перебіг строку завершується днем направлення подання з попередніми висновками у справі про концентрацію. Якщо протягом строку розгляду справи органами Комітету рішення не прийнято, вважається, що на концентрацію надано дозвіл»;

доповнити новим пунктом 11 такого змісту:

«11) у разі неподання заявником (заявниками) у повному обсязі інформації на запит, направлений відповідно до підпунктів 1, 2 цього пункту, у тридцятиденний строк, за винятком випадків, коли заявник звернувся з письмовим клопотанням про продовження строку надання інформації відповідно до підпункту 3 цього пункту, розгляд справи про концентрацію підлягає закриттю без прийняття рішення по суті відповідно до абзацу третього частини першої статті 32 Закону»;

б) пункт 8 доповнити новим пунктом 8¹ такого змісту:

«8¹. Підтвердження наявності підстав для заборони концентрації:

1) у разі підтвердження наявності підстав для заборони концентрації складається подання з попередніми висновками у справі, яке надсилається учасникам концентрації. Одночасно учасники концентрації інформуються про можливість ознайомлення з матеріалами справи, а також про право на надання своїх міркувань та заперечень до змісту подання з попередніми висновками у справі;

2) учасники концентрації у тридцятиденний строк із дня отримання подання з попередніми висновками у справі можуть надати органам Комітету пропозиції щодо зобов'язань, які вони готові взяти на себе, що усувають відповідний негативний вплив концентрації на конкуренцію.

Цей строк може бути продовжений за клопотанням учасника концентрації, але не більше ніж на 30 робочих днів. Таке клопотання не може бути подано двічі.

При внесенні вказаних пропозицій учасники концентрацій надають органу Комітету обґрунтування запропонованих ними зобов'язань і підтвердження наміру та можливості виконання таких зобов'язань;

3) якщо учасники концентрації у строк, визначений у підпункті 2 цього пункту, не надали органам Комітету пропозицій щодо зобов'язань, орган Комітету продовжує розгляд справи на підставі наявної інформації;

4) учасники концентрації з власної ініціативи на будь-якій стадії розгляду справи про концентрацію мають право:

надавати органам Комітету пропозиції щодо зобов'язань, які вони готові на себе взяти, що усувають відповідний негативний вплив концентрації на конкуренцію;

вживати заходів, що усувають відповідний негативний вплив концентрації на конкуренцію;

5) зобов'язання, взяті на себе учасниками концентрації, мають бути

пропорційними обґрунтованим загрозам негативного впливу на конкуренцію заявленої концентрації, а вимоги щодо забезпечення контролю за виконанням учасниками концентрації взятих на себе зобов'язань не повинні бути надмірними;

б) зобов'язання, взяті на себе учасниками концентрації, повинні мати структурний та /або поведінковий характер;

6.1) зобов'язання структурного характеру можуть стосуватися відчуження частини активів, активів у вигляді єдиного(их) майнового(их) комплексу(ів), часток (акцій, паїв) суб'єкта(ів) господарювання, інших дій, пов'язаних зі зміною структури концентрації, та мають перевагу перед іншими зобов'язаннями;

6.2) зобов'язання поведінкового характеру застосовуються у випадках неможливості застосування структурних зобов'язань та якщо застосування структурних зобов'язань є надмірним по відношенню до обґрунтованих загроз негативного впливу на конкуренцію від заявленої концентрації;

7) з метою узгодження необхідних зобов'язань, якими обумовлюватиметься рішення органу Комітету про надання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання, органи Комітету та учасники концентрації проводять відповідні консультації.

8) після отримання від учасників концентрації пропозицій до зобов'язань органи Комітету проводять їх аналіз та оцінку в тому числі шляхом ринкового тестування. Ринкове тестування проводиться шляхом опитування зацікавлених осіб (конкурентів, споживачів тощо) щодо відповідності запропонованих зобов'язань та їх ймовірного впливу на задіяні ринки. За результатами проведеного аналізу орган Комітету оцінює, чи будуть усунуті виявлені проблеми для конкуренції після впровадження запропонованих зобов'язань;

9) строк розгляду справи про концентрацію з дня отримання від учасників концентрації пропозицій щодо зобов'язань, надісланих відповідно до підпункту 2 пункту 8¹ цього розділу, до дня прийняття рішення у справі не може перевищувати 30 календарних днів;

10) про дату, час і місце розгляду справи про концентрацію особи, що беруть участь у справі, повідомляються не пізніше ніж за п'ять календарних днів до дня її розгляду»;

7) у пункті 9:

7.1) підпункт 3 викласти в такій редакції:

«3) у рішенні вказуються результати розгляду справи по суті (надано дозвіл на концентрацію чи відмовлено в наданні дозволу на концентрацію, наводяться мотиви рішення, зазначаються дії, які заявник повинен виконати або від яких утриматися;»;

7.2) підпункти 6 – 9 виключити.

У зв'язку із цим підпункти 10 та 11 вважати, відповідно, підпунктами 6 та 7;

8) у пункті 10:

підпункт 1 доповнити новим абзацом такого змісту:

«якщо концентрація заборонена відповідно до Закону України «Про санкції»;

підпункт 2 викласти в такій редакції:

«2) закриття розгляду справи з підстав, передбачених абзацами другим або третім підпункту 1 цього пункту, не позбавляє заявника права звернутися до Комітету з новою заявою про надання дозволу на концентрацію»;

9) у пункті 12:

у підпункті 1 слова «на всьому ринку чи в значній його частині» замінити словами «на ринку»;

підпункт 1 доповнити новими підпунктами 1¹ та 1² такого змісту:

«1¹) органи Комітету надають дозвіл на концентрацію в разі, якщо за результатами розгляду справи про концентрацію було підтверджено наявність підстав для заборони концентрації, а учасниками концентрації запропоновано зобов'язання, які усувають негативні наслідки для конкуренції після їх впровадження. У такому випадку рішення органу Комітету має містити: зміст зобов'язань, взятих на себе учасниками концентрації для усунення загроз негативного впливу на конкуренцію заявленої концентрації, умови та строки виконання таких зобов'язань, а також заходи та/або засоби контролю за виконанням учасниками концентрації таких зобов'язань;

1²) органи Комітету забороняють концентрацію в разі, якщо за результатами розгляду справи про концентрацію було підтверджено наявність підстав для заборони концентрації, а запропоновані учасниками концентрації зобов'язання не усувають негативних наслідків для конкуренції після їх впровадження. У такому випадку в рішенні органу Комітету зазначається обґрунтування недостатності запропонованих учасниками концентрації зобов'язань».

14. У розділі XIV:

у пункті 3 слова та цифри «всьому ринку чи в значній його частині, крім випадків, зазначених у пунктах 3, 4» замінити словами та цифрами «ринку, крім випадків, зазначених у пунктах 1, 2».

15. Доповнити Положення новим розділом XV такого змісту:

«XV. Порядок складання, подання та розгляду повідомлень про придбання активів у вигляді єдиного майнового комплексу, часток (акцій, паїв) суб'єкта господарювання.

1. У випадках, передбачених пунктами 2 та 6 частини третьої статті 22 Закону, підпунктами 2 та 6 пункту 4 розділу II цього Положення, банк, особа, основним видом діяльності якої є проведення фінансових операцій чи операцій з цінними паперами (далі – особа, яка подала повідомлення / заявник), подають до Комітету повідомлення протягом одного місяця з дня звернення стягнення на

відповідне забезпечувальне обтяження, набуття відповідного права на частки (акції, паї) суб'єкта господарювання.

2. Повідомлення, визначене в пункті 1 цього розділу, складається в довільній формі та має містити:

- 1) найменування органу, до якого подається повідомлення;
- 2) посилання на відповідний нормативно-правовий акт (пункт, частина, стаття), що передбачає звернення, подання повідомлення;
- 3) найменування, реквізити (поштова та електронна адреси, телефон та інші засоби зв'язку) особи, яка подала повідомлення;
- 4) прізвища, власне ім'я та по батькові (за наявності), контактні номери телефонів, поштові та електронні адреси посадових осіб (керівників), уповноважених представників особи, яка подала повідомлення;
- 5) опис змісту дій, щодо яких звертається особа, яка подала повідомлення;
- 6) основний вид діяльності суб'єкта господарювання, активи якого у вигляді єдиного майнового комплексу, частки (акції, паї) придбані, набуті у власність;
- 7) зобов'язання здійснити подальший перепродаж, у тому числі підтвердження наміру та можливості виконання таких зобов'язань;
- 8) зобов'язання особи, яка подала повідомлення, а також пов'язаних із нею відносинами контролю суб'єктів господарювання протягом усього періоду володіння об'єктом, який придбавається чи іншим способом набувається у власність:

не брати участі в голосуванні у вищому органі управління чи інших органах управління суб'єкта господарювання, частки (акції, паї) якого придбаваються або є предметом застави (іпотеки) чи іншого забезпечувального обтяження;

не використовувати активи у вигляді єдиного майнового комплексу, який є предметом застави (іпотеки) чи іншого забезпечувального обтяження для здійснення господарської діяльності;

підтвердження наміру та можливості виконання таких зобов'язань;

9) перелік документів і відомостей, що додаються до повідомлення, із зазначенням документів або частин документів чи відомостей, які містять інформацію з обмеженим доступом.

3. До повідомлення додаються такі документи та відомості:

1) копії довіреностей щодо призначення та уповноваження представника(ів), інші письмові підтвердження повноважень представника(ів), оформлені з урахуванням вимог розділу X цього Положення;

2) копії установчих документів (установчий договір, статут тощо), оформлені з урахуванням вимог розділу X цього Положення:

особи, яка подає повідомлення та вчинила дії, визначені в пунктах 2, 6 частини третьої статті 22 Закону, підпунктах 2, 6 пункту 4 розділу II цього Положення,

а також

суб'єктів господарювання, активи у вигляді єдиного майнового комплексу, частки (акції, паї) яких були придбані та/або іншим чином набуті у власність;

3) копії дозвільних документів, які надають право здійснювати банківську діяльність та/або діяльність у сфері проведення фінансових операцій чи операцій із цінними паперами;

4) копії рішень, угод, документів, на підставі яких особа, яка подала повідомлення, придбала та/або іншим чином набула у власність активи у вигляді єдиного майнового комплексу, частки (акції, паї) суб'єкта господарювання.

4. Заявник, відчужує та/або здійснює перепродаж активів у вигляді єдиного майнового комплексу, часток (акцій, паїв), щодо яких було подано повідомлення, передбачене цим розділом, у строки встановлені частиною третьою статті 22 Закону, суб'єктам господарювання, які не пов'язані відносинами контролю із заявником.

5. Про результати здійсненого відчуження та/або перепродажу активів у вигляді єдиного майнового комплексу, часток (акцій, паїв), щодо яких було подано повідомлення, передбачене цим розділом, заявник, повідомляє Комітет протягом одного місяця з дня вчинення правочину.

6. У разі неможливості здійснення наступного перепродажу часток (акцій, паїв) протягом одного року з дня їх придбання суб'єкт господарювання, основним видом діяльності якого є проведення фінансових операцій чи операцій із цінними паперами, має право одноразово подати до Комітету обґрунтоване клопотання про неможливість здійснення наступного перепродажу часток (акцій, паїв) не пізніше ніж за 2 місяці до закінчення строку перепродажу.

Протягом одного місяця з моменту отримання обґрунтованого клопотання суб'єкта господарювання, основним видом діяльності якого є проведення фінансових операцій чи операцій із цінними паперами, про неможливість здійснення наступного перепродажу часток (акцій, паїв) орган Комітету може прийняти рішення про продовження терміну продажу часток (акцій, паїв) не більш як на один рік або прийняти рішення про відмову в продовженні строку з відповідним обґрунтуванням.

7. У разі неможливості відчуження предмета застави (іпотеки) чи іншого забезпечувального обтяження протягом одного року з дня їх придбання та/або набуття у власність банк має право подати до Комітету обґрунтоване клопотання про неможливість здійснення наступного перепродажу предмета застави (іпотеки) чи іншого забезпечувального обтяження не пізніше ніж за 2 місяці до закінчення строку перепродажу.

При цьому термін володіння банком предметом застави (іпотеки) чи іншого забезпечувального обтяження для цілей застосування цієї норми не може перевищувати трьох років із дня звернення стягнення на відповідне забезпечувальне обтяження.

Протягом одного місяця з моменту отримання клопотання банку про неможливість здійснення наступного перепродажу предмета застави (іпотеки) чи іншого забезпечувального обтяження орган Комітету приймає рішення про продовження строку відчуження предмета застави (іпотеки) чи іншого забезпечувального обтяження або рішення про відмову у продовженні такого строку з відповідним обґрунтуванням.

8. Недотримання заявником вимог, викладених у цьому розділі, під час подання відповідного повідомлення про відчуження предмету застави (іпотеки) чи звернення стягнення на відповідне інше забезпечувальне обтяження, набуття права на частки (акції, паї) суб'єкта господарювання, є підставою для відмови у продовженні строку перепродажу активів у вигляді єдиного майнового комплексу, часток (акцій, паїв) суб'єкта господарювання.

9. Комітетом може бути відмовлено у продовженні строку перепродажу активів у вигляді єдиного майнового комплексу, часток (акцій, паїв) суб'єкта господарювання в разі, якщо:

заявником не було вжито всіх можливих заходів для відчуження активів у вигляді єдиного майнового комплексу, часток (акцій, паїв), - якщо відсутність контролю над активами, частками (акціями, паями) ставить загрозу для нормального функціонування таких активів або суб'єкта господарювання;

наявні обґрунтовані підстави вважати, що група суб'єктів господарювання, до складу якої входить банк, особа, основним видом діяльності якої є проведення фінансових операцій чи операцій із цінними паперами, вже набув(ла) фактичний контроль над цим(и) активами, суб'єктом господарювання.

10. Органи Комітету при розгляді клопотань про неможливість здійснення наступного перепродажу предмета застави (іпотеки) чи іншого забезпечувального обтяження мають право проводити консультації, направляти запити та вживати інших заходів для забезпечення повного, об'єктивного та всебічного розгляду питання щодо наявності підстав для продовження строку перепродажу активів у вигляді єдиного майнового комплексу, часток (акцій, паїв) суб'єкта господарювання або відмови в такому продовженні.

11. Копія рішення органу Комітету про результати розгляду клопотання, вказаного в цьому розділі, надсилається заявнику в десятиденний строк із дня його прийняття.

12. Рішення органу Комітету про результати розгляду клопотання, вказаного в цьому розділі, оприлюднюється на офіційному вебсайті Комітету протягом десяти робочих днів із дня його прийняття. Рішення підлягає оприлюдненню в повному обсязі, крім інформації, яка визначена як інформація з обмеженим доступом. Інформація з обмеженим доступом має бути виключена або зачорнена чи змінена в інший спосіб, який забезпечує достатній її захист та повноту обґрунтування органом Комітету прийнятого рішення.

13. Якщо протягом одного місяця з моменту отримання клопотання, вказаного в цьому розділі, органами Комітету рішення не прийнято, строк такого відчуження / перепродажу вважається продовженим на строк, який зазначено у клопотанні, але не більше ніж на один рік».

16. Останній абзац додатка 2 до цього Положення вважати пунктом «26».

17. У додатку 3 до цього Положення:

1) у пункті 1 розділу 1 слова та цифри «у підпунктах 1 – 4 пункту 1» замінити словами «в абзацах другому – шостому»;

2) слова «вирішальний вплив» та «єдиний (цілісний) майновий комплекс» в усіх відмінках замінити, відповідно, словами «можливість чинити вирішальний вплив» та «єдиний майновий комплекс» у відповідному відмінку;

18. У додатку 4 до цього Положення:

1) в абзаці другому пункту 1 слова та цифри «у підпунктах 1 – 4 пункту 1 розділу I» замінити словами «в абзацах другому – шостому розділу III Положення»;

2) слова «вирішальний вплив» у всіх відмінках замінити словами «можливість чинити вирішальний вплив» у відповідному відмінку.